

Tur, kur Gauja, tur, kur Rauna....

Gandrīz pavisam nejauši kādā bezgala jaukā, saulainā atvasaras dienā nokļuvām pie Raunas Staburaga.

Raunas Staburags – gleznaina avotkaļķu klints, kas pārklāta dažādām aļģu un sūnu sugām, pa kurām plūst vairāki desmiti avotiņu, veidodami sarežģītus ornamentus.

Pēc Daugavas Staburaga appludināšanas Raunas Staburags ir vienīgais šāda veida dabas objekts Latvijā. Tas ir raksturīgākais un izteiktākais šūnakmens veidojums, kas ir aptuveni 8000 gadu vecs un turpina veidoties arī mūsdienās uz sūnām un citiem augiem izgulsnējoties avotkaļķiem.

Apskatījām arī pašu pilsētiņu Raunu, Raunas pilsdrupas un baznīcu. Pilsētiņa saista ar savu sakoptības, miera un nesteidzības atmosfēru.

Rauna atrodas apmēram 102 km no Rīgas un ir viena no glītākajām un gleznainākajām Vidzemes pilsētiņām. Pilsētas centrā slejas Raunas pilsdrupas un Raunas baznīca.

Netālu no Raunas, Liepas ciemā pabijām Lielajā Ellītē!

Liepas Lielā Ellīte – interesants smilšakmens veidojums, kurā ietilpst 23 m gara ala ar dabiski veidotām smilšakmens arkādēm un čalojošu strautiņu. Pēc Sietiņieža arkas sagrūšanas Lielās Ellītes arkāde palikusi vienīgais šādas formas dabīgā smilšakmens veidojums Latvijā. Ala kopā ar avotu nozīmīga un populāra svētvieta jau kopš seniem laikiem.

Ellīte varētu būt ap 6.5 - 7000 gadu veca. Tā tiek uzskatīta par vienu no senākajiem tūrisma objektiem Latvijā, par kuru jau 1864.gadā rakstīja tālaika „Mājas Viesis”.

Arkām un velvēm bagātākā, neparasti veidotā un neierasti tālu no kādas mūsdienu upes izvietotā Lielā Ellīte ir interesants un ievērības cienīgs tūrisma objekts, kuru varam atrast tepat, mūsu Latvijā.

Par Liepas Lielo Ellīti saglabājušās arī daudzas teikas un nostāsti. Viens stāsts ir par velnu, kas bija ieslēpies Lielajā Ellītē, un nekādas mācītāju lūgšanas nav varējušas to izdzīt. Viņš biedējis ļaudis un pastrādājis dažādas trakulības. Beidzot atnācis kāds mācītājs, kuram pašam nav bijis neviena grēka, tad gan velns meties bēgt pāri Gaujai uz Sietiņiezi. Gauja aizšķērsojusi velnam ceļu, tādēļ viņš lasījis cepurē akmeņus kā rāceņus

un bēris upes dzelmē. Izcēlies bargs negaiss, un Pērkons spēris velnam, kas tomēr „pa Gaujas dibinu aizvilcīs uz Sietīnu”.

